Lietas arhīva Nr. KA04-0055-21/10
ECLI:LV:RAT:2021:0426.11519008518.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 26.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Žaneta Vēvere,
tiesnese Sandra Amola, tiesnese Iveta Vīgante,
piedaloties prokuroram Gintam Voicehovičam,
aizstāvei Allai Ignatjevai

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu saistībā ar apsūdzētā /pers. N/, personas kods /personas kods/, un viņa aizstāves A.Ignatjevas iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 26.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. N/ tika atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā, izdarīšanā, proti, par to, ka neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropās vielas, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, lielos apmēros.

Par Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. N/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Drošības līdzekļus- nodošanu policijas uzraudzībā un aizliegumu izbraukt no valsts- atcelt ar sprieduma spēkā stāšanos.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. N/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, jo tas ir netaisnīgs un viņš ir nelikumīgi notiesāts, kā arī tika pārkāptas viņa tiesības nopratināt /pers. A/. Norāda, ka lietā neesot neviena pierādījuma.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētā /pers. N/ aizstāve A.Ignatjeva iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 26.novembra spriedumu pilnībā, /pers. N/ atzīt par nevainīgu un attaisnot viņam celtajā apsūdzībā.

Uzskata spriedumu par nepamatotu un nelikumīgu. Uzskata, ka spriedumā izklāstītos pierādījumus daļā par /pers. N/ vainu tiesa vērtēja pretēji pierādīšanas teorijas pamatnostādnēm, līdz ar to pieļāva Kriminālprocesa likuma 126.-130.pantā definēto prasību pārkāpumu. Liecinieks /pers. L/ tiesā par /pers. N/ darbībām neko nevarēja precizēt, viņa liecības ir pretrunīgas un apstrīdamas.

Spriedums pamatots ar atpazīšanu pēc fotogrāfijām, neizvērtējot procesuālās darbības pieļaujamību, jo tāda procesa virzītāja rīcība neatbilst Kriminālprocesa likuma 177.pantā noteiktajai dotās procesuālās darbības kārtībai.

Ar policijas darbinieku kā liecinieku liecībām par operatīvās darbības pasākumos iegūtajām ziņām par faktiem, nav pierādāms apsūdzētā vainīgums.

Tiesa atzina, ka visi pierādījumi, kuri iegūti speciālā izmeklēšanas eksperimenta gaitā attiecas vien uz /pers. A/, apstrīdamajā spriedumā izdarīti kļūdaini secinājumi, ka iegūtie pierādījumi attiecināmi arī uz /pers. N/. Sarunu ieraksti, kurus veica speciālā izmeklēšanas eksperimenta gaitā attiecībā uz /pers. N/, Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas izpratnē atzīstami par nepieļaujamiem pierādījumiem.

Nav pamata nepiešķirt ticamību /pers. N/ liecībām par naudas līdzekļiem, kurus /pers. N/ ieguva no /pers. A/.

Dokuments ar nosaukumu "Ķīmiski toksikoloģiskā ekspertīze" izslēdzams no pierādījumu klāsta, jo eksperte /pers. H/ neveica kriminālprocesā tādu pētījumu.

Nepievienojas tiesas secinājumiem daļā par izņemtajiem naudas līdzekļiem, ka personai uzreiz procesuālās darbības laikā jānorāda naudas līdzekļu izcelsmi.

Uzskata, ka /pers. N/ piespriestais sods ir nesamērīgi bargs. Nav novērstas saprātīgās šaubas par /pers. N/ vainīgumu, līdz ar to viņš ir atzīstams par nevainīgu un attaisnojams viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /pers. N/ uzturēja savu un aizstāves A.Ignatjevas apelācijas sūdzību uz tajās norādītajiem motīviem.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētā /pers. N/ aizstāve A.Ignatjeva uzturēja savu un apsūdzētā /pers. N/ apelācijas sūdzību uz tajās norādītajiem motīviem.

Apelācijas instances tiesā prokurors G.Voicehovičs neatzina par pamatotu apsūdzētā /pers. N/ un viņa aizstāves A.Ignatjevas apelācijas sūdzības, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu, bet apelācijas sūdzības noraidīt.

Krimināllietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietā esošos pierādījumus, atzīst, ka /pers. N/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropās vielas, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, lielos apmēros un proti:

/pers. N/ un persona, pret kuru kriminālprocess ir izdalīts atsevišķā lietvedībā (tālāk tekstā- otrā persona), kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos vienojās par psihotropo vielu lielos apmēros neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un realizāciju, sadalot lomas sekojoši: /pers. N/ iegādāsies psihotropās vielas, glabās un safasēs realizācijai, noglabās iepriekš sarunātos slēpņos, otrā persona sazināsies ar pircējiem, sarunās tikšanās laiku un vietu, pēc kā otrā persona ar pircēju tiksies ar /pers. N/ netālu no minētajiem slēpņiem, /pers. N/ saņems no pircēja naudu un nodos otrajai personai attiecīgu psihotropās vielas daudzumu, ko otrā persona nodos pircējam. Realizējot vienošanos kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, ne vēlāk kā līdz 2018.gada 3.jūlijam, no kriminālprocesā nenoskaidrotas personas /pers. N/ un otrā persona neatļauti iegādājās tālākai realizācijai:

-45,7040 g vielas, kas satur 13% jeb 5,9415 g psihotropās vielas- amfetamīna un 12% jeb 5,4845 g psihotropās vielas- metamfetamīna (vielu grupa "Amfetamīni"),

-29,1809 g vielas, kas satur 36% jeb 10,5051 g psihotropās vielas- metamfetamīna (vielu grupa "Amfetamīni"), t.i., psihotropās vielas lielos apmēros.

Norādītās vielas /pers. N/ paslēpa slēpņos /pilsēta R./, netālu no /ielas nosaukums/ ielas un /šoseja nosaukums/ šosejas (ar aptuvenām koordinātēm /koordinātes/ un /koordinātes/).

2018.gada 3.jūlijā tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments, ar mērķi no otrās personas iegādāties psihotropās vielas. Eksperimenta gaitā

eksperimenta izdarītājs pa telefonu sazinājās ar otro personu, vienojās par iegādājamo psihotropo vielu daudzumu un tikšanās vietu. 2018.gada 3.jūlijā ap plkst. 16.30 eksperimenta izdarītājs ar a/m /TL marka/, v.n.z. /valsts numurzīme/, ieradās pie t/c "/t/c nosaukums/" /adrese/, kur pie viņa pienāca otrā persona. Divatā ar minēto automašīnu viņi devās uz /ielas nosaukums/ ielu /pilsēta R./. Atrodoties minētajā vietā, otrā persona no eksperimenta izdarītāja saņēma 1000 euro, izkāpa no automašīnas un devās pie netālu esošā /pers. N/, kurš atradās pie iepriekš sagatavotajiem slēpņiem. Atrodoties pie slēpņiem, otrā persona iedeva /pers. N/ 1000 euro, /pers. N/ no zemē esošajiem slēpņiem nodeva otrajai personai 45,7040 g vielas, kas satur 13 % jeb 5,9415 g psihotropās vielasamfetamīna un 12 % jeb 5,4845 gr psihotropās vielas- metamfetamīna un 29,1809 g vielas, kas satur 36 % jeb 10,5051 gr psihotropās vielas- metamfetamīna (vielu grupa "Amfetamīni"), t.i., psihotropās vielas lielos apmēros, kurus savukārt otrā persona nodeva speciālā izmeklēšanas eksperimenta izdarītājam.

Tādējādi /pers. N/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti realizēja psihotropās vielas lielos apmēros.

Ar savām darbībām /pers. N/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi procesā iesaistītās personas, apsvērusi apsūdzētā /pers. N/ un viņa aizstāves A.Ignatjevas apelācijas sūdzības motīvus, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. N/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļu un apsūdzētā /pers. N/ un viņa aizstāves A.Ignatjevas apelācijas sūdzības ir noraidāmas, jo pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams citu apsvērumu dēļ.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pretrunīgs, proti no pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka tiesa konstatēja, ka 2018.gada 3.jūlijā tika veikts speciālās izmeklēšanas eksperiments, ar mērķi no /pers. N/ un otrās personas iegādāties psihotropās vielas. Taču sprieduma motīvu daļā ir atzīts, ka pret apsūdzēto nebija plānots speciālais izmeklēšanas eksperiments.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētais, ka izmeklēšanas eksperiments veikts 2018.gada 3.jūlijā ar nolūku iegādāties psihotropās vielas no /pers. N/ ir pretrunā ar faktiskajiem lietā konstatētajiem apstākļiem. No lietas materiāliem redzams, ka 2018.gada 3.jūlijā ir veikts speciālās izmeklēšanas eksperiments, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 212.panta ceturtajai daļai, ar mērķi no otras personas iegādāties psihotropās vielas.

Konstatējot to, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pretrunīgs, to nevar atzīt par likumīgu un pamatotu. Šāda pretruna spriedumā ir pietiekams pamats sprieduma atcelšanai. Līdz ar ko pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams un taisāms jauns spriedums, norādot faktiskos lietas apstākļus, kas atbilst lietā iegūtajiem pierādījumiem.

Ņemot vērā to, ka spriedums atcelts tikai saistībā ar nepamatotu norādi uz to, ka speciālās izmeklēšanas eksperiments tika veikts ar mērķi iegādāties psihotropās vielas no /pers. N/ un no otrās personas, bet pārējie apsūdzībā izklāstītie apstākļi netiek grozīti un apelācijas instances tiesai nerodas šaubas par pirmās instances tiesas spriedumā konstatēto /pers. N/ vainu, apelācijas instances tiesa, atzīst par iespējamu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 564.panta sestās daļas noteikumiem neatkārtot pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus, bet sniegs atzinumus tikai par apelācijas sūdzībās norādītajiem iebildumiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. N/ nevēlējās sniegt liecības, uzturēja savas pirmās instances tiesā sniegtās liecības un piekrita atbildēt uz procesa dalībnieku jautājumiem.

/pers. N/ tiesas sēdē atbildot uz aizstāves jautājumiem, paskaidroja, ka pirmo reizi 3.jūlijā ar /pers. A/ satikās uz /pagrieziena nosaukums/ pagrieziena, tad /pers. A/ teica, lai viņš pēc tam brauc pie upes. /pers. A/ viņam, pēc kāda laika piezvanīja, jo viņš varēja viņam atdot parādu un pēc iespējas ātrāk to gribēja dabūt, kamēr bija tāda iespēja.

/pers. N/ tiesas sēdē atbildot uz prokurora jautājumiem, paskaidroja, ka /pers. A/ viņam piezvanīja otrajā dienas pusē. Kad /pers. A/ viņam piezvanīja, uzreiz brauca uz /pagrieziena nosaukums/ pagriezienu satikties ar /pers. A/. Iespējams atdeva naudas daļu un teica, lai pagaida, ka būs vēl nauda. Teica pēc tam, ka jāaizbrauc pie upes uz /ielas nosaukums/ ielu. Tie bija apmēram 2-3km no pirmās vietas, kur satika /pers. A/. Tad /pers. N/ gaidīja, kad /pers. A/ atbrauks. No pirmās satikšanās reizes pagāja kāda stunda. Kad /pers. N/ bija otrajā vietā, /pers. A/ aizgāja prom no viņa pietiekami tālu, tā, ka nemaz neredzēja /pers. A/. /pers. A/ /pers. N/ atdeva 1000 EUR „ar kaut ko", t.i., vairāk par EUR 1000. Kad /pers. A/ iedeva /pers. N/ naudu, /pers. N/ uzreiz aizbrauca prom.

Apelācijas instances tiesā pēc apsūdzētā un aizstāves lūguma tika nopratināts liecinieks /pers. A/, kurš liecināja, ka apsūdzēto /pers. N/ pazīst, iepazinās cietumā. /pers. A/ gribēja satikties ar /pers. N/, jo gribēja atdot viņam parādu 1000EUR, kas jānodod tālāk cietumam. Parādu /pers. N/ gribēja atdot 2018.gada 3.jūlijā. /pers. A/ vispirms piezvanīja /pers. N/ un tad sarunāja, kur viņam ir jāpiebrauc, lai satiktos un atdeva /pers. N/ 1000 EUR. Pēc naudas saņemšanas /pers. N/ aizbrauca projām, bet /pers. A/ aizturēja policijas darbinieki. Liecināja, ka 1000 EUR parādu atdeva dažādās naudas zīmēs- 50 EUR, 20 EUR, 10 EUR. /pers. A/ bija viens, kad atdeva parādu /pers. N/. Tiesas kolēģijai /pers. A/ paskaidroja, ka par parādu /pers. N/ viņš ir sniedzis liecības tikai tiesas sēdē savā izdalītajā krimināllietā, kas tika izskatīta Rīgas Pārdaugavas tiesā, ne pirmstiesas izmeklēšanā. /pers. A/ liecināja, ka ar /pers. N/ nekādas runas un vienošanās par psihotropajām vielām nav bijušas. 2018.gada 3.jūlijā /pers. A/ paskaidroja, ka tikās vēl ar citām personām un /pers. L/. /pers. L/ piezvanīja /pers. A/, satikās ar viņu /ielas nosaukums/ ielā pie T/C "/t/c nosaukums/", jo /pers. L/ zināja, ka /pers. A/ nodarbojas ar zagšanu. Tad abi tālāk ar /pers. L/ automašīnu devās uz /rajona nosaukums/, uz /ielas nosaukums/ ielu, kur /pers. A/ bija noslēpis zagtās mantas, tad parādīja /pers. L/ nozagtās mantas. /pers. A/ viņam pārdeva divas zelta ķēdītes un pulksteni. Tajā brīdī pie /pers. A/ un /pers. L/ piebrauca /pers. N/. Kad viņš /pers. N/ atdevu naudu, viņš aizbrauca projām. /pers. N/ piebrauca pie /pers. A/, tur, kur /pers. A/ lūdza, prasīja, lai piebrauc pie upes. Kad /pers. A/ satikās ar /pers. N/, tad /pers. L/ sēdēja apmēram 100m attālumā no viņiem automašīnā. /pers. A/ neko /pers. L/ neteica, kāpēc vajadzēja satikties ar /pers. N/. Nekādas narkotiskās vielas /pers. N/ nenodeva /pers. A/ un pats /pers. A/ zina, ka /pers. N/ narkotiskās vielas nelieto. Starp /pers. A/ un /pers. L/ savā starpā nebija nekādas runas par narkotiskajām vielām. /pers. L/ policijas darbiniekiem labprātīgi izdeva narkotikas, tās bija viņa paša narkotikas, kas atradās viņa automašīnā. /pers. A/ nebija nekādas saistības ar narkotikām, ko izņēma policijas darbinieki. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā uzreiz pēc notikuma viņš nesniedza liecības, jo bija narkotisko vielu ietekmē. Apstiprināja, ka bija pratināt vairākas reizes pirmstiesas izmeklēšanā. /pers. L/ zvanīja /pers. A/, lai sarunātu tikšanos, jo viņam bija kāds /pers. A/ ieteicis. Tad, kad aizturēja /pers. A/, tad jau /pers. N/ bija aizbraucis prom ar riteni. /pers. A/ aizturēja, kad jau bija sācis braukt atpakaļ, tas bija apmēram pēc 10-15 minūtēm, kad /pers. N/ jau bija aizbraucis prom. Policijas darbinieki bloķēja automašīnu, kurā brauca /pers. L/ un /pers. A/, /pers. L/ bija izlēcis no mašīnas ārā, tad policijas darbinieks /pers. A/ uzbruka virsū un izvilka viņu laukā no automašīnas. /pers. A/ tad dzirdēja kā /pers. L/ policijas darbiniekiem teica, ka viņš labprātīgi gribot izsniegt narkotiskās vielas. Policijas darbinieki aizturēja /pers. A/ un /pers. L/ apmēram 2km attālumā no vietas, kur /pers. A/ tikās ar /pers. N/. /pers. A/ tikšanās nebija sarunāta, bet gan spontāna, jo saprotot to, ka /pers. L/ viņam samaksās naudu par nozagtajām mantām, /pers. A/ būs iespēja atdot parādu /pers. N/. /pers. L/ vairākās reizēs iedeva /pers. A/ naudu par zagto mantu iegādi. /pers. N/ gaidīja /pers. A/, kamēr viņš pienāks pie viņa, lai /pers. A/ atdotu parādu. Pie /pers. N/ /pers. A/ piegāja vairākas reizes, jo naudu arī deva pa daļām.

Krimināllietu tiesas kolēģija izvērtējot apsūdzētā /pers. N/ un viņa aizstāves A.Ignatjevas apelācijas sūdzības, atzīst, ka sūdzības nav pamatotas.

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apsūdzētā apelācijas sūdzībā norādīto, ka krimināllietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka viņš ir atzīstams par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas, ka viņš ir nelikumīgi notiesāts.

Krimināllietu tiesas kolēģija izvērtējot apsūdzētā /pers. N/ liecības kopsakarā ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem nepiedod tām ticamību, jo viņa liecības ir pretrunā ar faktiskajiem lietā konstatētajiem apstākļiem.

Turklāt apsūdzētais /pers. N/ pirmstiesas izmeklēšanā nav norādījis par to, ka /pers. A/ bija viņam parādā. Šāda versija ir izvirzīta tikai tiesas sēdē pirmās instances tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 67.panta sesto daļu aizdomās turētā pienākums ir norādīt uz faktu, ka noziedzīga nodarījuma laikā tā ir atradusies citā vietā (turpmāk-alibi) vai uz Krimināllikumā paredzētu apstākli, kas izslēdz krimināatbildību.

Apsūdzētā versija par parādu ir pretrunā lietā iegūtajiem pierādījumiem.

Tiesas kolēģija apsūdzētā izvirzīto versiju vērtē kā viņa aizstāvības pozīciju, kas izvirzīta nolūkā izvairīties no krimināatbildības un soda par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu.

Tiesas kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa būtu pieļāvusi Kriminālprocesa likuma pārkāpumus, izvērtējot pierādījumus par /pers. N/ vainu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pierādījumus lietā vērtēja atbilstoši Kriminālprocesa likuma 126.-130.panta prasībām, analizējusi tos un motivējusi, devusi tiem pamatotu novērtējumu spriedumā, līdz ar ko nonākusi pie pareiza secinājuma, ka izmeklēšanas gaitā apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 212.panta ceturtās daļas noteikumiem speciālās izmeklēšanas darbības tika veiktas attiecībā pret /pers. A/, pastāvot apstākļiem, kad bija iegūtas ziņas, ka viņš jau agrāk ir izdarījis noziedzīgas darbības un gatavojas izdarīt līdzīgas darbības, kas saistītas ar narkotisko/psihotropo vielu nelikumīgu apriti.

Sastādot ierosinājumu par speciālās izmeklēšanas eksperimenta veikšanu, procesa virzītāja rīcībā attiecībā uz /pers. N/ nebija ziņu, ka viņš izdara vai gatavojas izdarīt noziedzīgas darbības. Minētais eksperiments netika arī apstiprināts ar izmeklēšanas tiesneša lēmumu attiecībā uz /pers. N/.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka apsūdzētais /pers. N/ nav atzīstams par personu, kura tikusi iesaistīta speciālās izmeklēšanas eksperimenta veikšanā.

Pirmās instances tiesa pareizi norādīja uz judikatūrā izteikto viedokli, ka speciālo izmeklēšanas darbību var veikt tikai pret personu par kuras noziedzīgo darbību jau ir informācija un pamatoti atzina speciālo izmeklēšanas darbību pret /pers. A/ par tiesisku.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131.panta pirmajai daļai par pierādījumu kriminālprocesā var būt ziņas par faktiem, ko savā liecībā pratināšanas vai aptaujas laikā sniedz persona par kriminālprocesā pierādāmajiem apstākļiem un ar tiem saistītajiem faktiem un palīgfaktiem.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka tā kā pret apsūdzēto /pers. N/ nebija plānots speciālās izmeklēšanas eksperiments, līdz ar ko iegūtie pierādījumi- pārskats- pret apsūdzēto nav izmantojami, taču, neskatoties uz minēto tiesa atzinusi, ka lietā ir citi pierādījumi - liecinieki, kas redzēja noziedzīgu notikumu, liecības, pierādījumi par iezīmētās naudas izņemšanu, roku nomazgājumi, ekspertu atzinumi, kas pierāda /pers. N/ vainīgumu, ko tiesas kolēģija atzīst par pamatotu.

Šādu pirmās instances tiesas viedokli tiesas kolēģija, pretēji aizstāvja viedoklim, neatzīst par kļūdainu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka liecinieka /pers. L/ liecības ir attiecināms, ticams, pieļaujams un izmantojams pierādījums lietā apsūdzētā /pers. N/ vainīguma pierādīšanā.

/pers. L/ bija persona, kurš bija klāt notikuma vietā, kurš redzēja visu notiekošo noziedzīgo nodarījumu. /pers. L/ ir nopratināts pirmās instances tiesā un ir brīdināts par krimināatbildību par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar liecinieka /pers. L/ liecībām, kura liecības ir pārbaudītas pirmās instances tiesas sēdē, kurš ir apstiprinājis savas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, (1.sējums 2., 3.-4., 48.-49.lpp) tai skaitā sniegtās liecības liecību pārbaudē uz vietas, kuras ir sīki izklāstītas pirmās instances tiesas spriedumā.

Kā redzams no 2018.gada 3.jūlijā liecību pārbaudes uz vietas (1.sējums 50.-56.lpp) laikā /pers. L/, parādīja vietu, kur /pers. A/ 2018.gada 3.jūlijā satikās ar cilvēku ar velosipēdu, kurš taisīja slēpņus ar narkotikām priekš realizācijas, norādot, kur tieši atradās slēpņi un glabājas narkotiskās vielas, kā arī vietu, kur minētais cilvēks ar velosipēdu realizēja narkotisko vielu, kuru viņš pēc fotogrāfijām pirmstiesas izmeklēšanā atpazina kā /pers. N/. Liecināja, ka /pers. N/ viņam paskaidroja, atbraucot uz notikuma vietu, ka uz šo vietu atbrauks cilvēks, kurš taisīja slēpņus ar narkotiskām vielām, /pers. L/ norādīja vietu, kur atradās slēpņi, apliecinot, ka tieši šajā vietā atradās slēpņi ar narkotiskām vielām uz kuriem norādīja cilvēks ar velosipēdu, kurš arī pats slēpņus ir taisījis, par ko viņam teica /pers. A/.

Kā redzams no 2018.gada 4.jūlija protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1.sējums 57.-58.lpp) /pers. L/ atpazina apsūdzēto /pers. N/, kā to personu, kas atstāja slēpņus ar narkotikām, redzēja, ka šis vīrietis rādīja /pers. A/ slēpņus, apstiprināja, ka tieši šim vīrietim /pers. A/ deva naudu no viņa (/pers. L/) saņemto par narkotikām, apstiprināja, ka atpazina vīrieti pēc kopējiem sejas vaibstiem (1.sējums 57.-58.lpp).

Tiesas kolēģija nesaskata pamata neticēt liecinieka /pers. L/ liecībām, kura liecības ir konsekventas, secīgas, detalizētas, savas liecības viņš ir apstiprinājis arī liecību pārbaudē uz vietas.

Tiesas kolēģija nesaskata pamata /pers. L/ aprunāt apsūdzēto, kurš iepriekš viņam nav bijis pazīstams.

/pers. L/ uzreiz pēc speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas labprātīgi izsniedza policijas darbiniekiem polietelēna maisiņu, kurā atradās desmit polietelēna maisiņi nezināmas izcelsmes vielu. (1.sēj. 33.-34.)

Ar eksperta atzinumu ir konstatēts, ka /pers. L/ izsniegtās nezināmas izcelsmes vielas ir psihotropās vielas. (1.sēj. 41.-44., 46.-47.lpp.)

Tiesas kolēģija, pretēji aizstāvja viedoklim, nekonstatē liecinieka /pers. L/ liecībās būtiskas pretrunas. Nav pamata atzīt, ka /pers. L/ tiesā neko nevarēja precizēt, atradās tādā attālumā no kura darbības precīzi nevarēja redzēt, kā to uzskata aizstāve.

Pirmās instances tiesas sēdē tika pārbaudītas /pers. L/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, kuras liecinieks pilnībā apstiprināja, tai skaitā to, ka 2018.gada 3.jūlijā viņš redzēja cilvēku, kurš taisīja slēpņus ar narkotikām, kurš satikās ar /pers. A/, kurš, viņa iedoto naudu, nodeva minētajam cilvēkam, kurš taisīja slēpņus un kurš no zemes ņēma iepakojumus ar narkotikām, iedeva /pers. A/, kuras /pers. A/ nodeva viņam. Apstiprināja, ka viņam ir laba redze un laba atmiņa, viņš bez grūtībām var arī atpazīt vīrieti, kurš taisīja slēpņus un nodeva narkotikas /pers. A/, bet pēdējais tās nodeva viņam, jo pats viņu redzēja. Liecību pārbaudē uz vietas parādīja šos slēpņus. Nauda par narkotikām tika dota pa daļām, jo bija trīs reizes nodotas narkotikas viņam. /pers. A/ devās uz slēpņiem, uz kuriem norādīja cilvēks ar velosipēdu, kuru atpazinis pēc fotogrāfijām kā /pers. N/.

/pers. N/ minētajā dienā bija atbraucis ar velosipēdu, kas apstiprinās ar /pers. A/ un paša /pers. N/ liecībām. /pers. L/ arī apstiprināja, ka /pers. A/ viņam teica, ka šis cilvēks ar velosipēdu taisa slēpņus priekš viņa.

Aizstāves norādīto apelācijas sūdzībā, ka uzrādīšana atpazīšanai nav pieļaujams pierādījums, ka procesa virzītāja rīcība neatbilst Kriminālprocesa likuma 177.pantā noteiktajai dotās procesuālās darbības kārtībai, tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu.

Kriminālprocesa likums neizslēdz uzrādīt atpazīstamo objektu pēc fotogrāfijām.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 177.panta piekto daļu, ja nav iespējams uzrādīt pašu atpazīstamo objektu, var uzrādīt tā atveidu, kurš iegūts ar foto, video vai citu zinātniski tehnisko līdzekļu palīdzību un kurā fiksētas tās īpašības un pazīmes, pēc kurām šo objektu var atpazīt.

Kriminālprocesa likums neparedz kā obligātu prasību atpazīstamo objektu uzrādīt dzīvajā.

Uzrādīšana atpazīšanai pēc fotogrāfijām pati par sevi neizraisa iegūto ziņu izmantošanas pierādīšanā nepieļaujamību.

Tiesas kolēģija uzskata, ka protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām ir pieļaujams, ticams pierādījums lietā, tas ir izmantojams apsūdzētā /pers. N/ vainīguma pierādīšanā.

Dotajā gadījumā ir būtiski, ka /pers. L/ ir redzējis apsūdzēto notikuma vietā 2018.gada 3.jūlijā, uzreiz pēc notikušā noziedzīgā nodarījuma notika uzrādīšana atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kuras laikā /pers. L/ atpazina apsūdzēto un norādīja uz pazīmēm pēc kurām atpazina /pers. N/ un tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt minēto /pers. L/ veikto atpazīšanu pēc fotogrāfijām.

Liecinieka /pers. L/ liecības par atpazīto personu apstiprinās ar liecinieku /pers. D/ un liecinieka /pers. S/ liecībām un nav pretrunā ar /pers. A/ liecībām, ka 2018.gada 3.jūlijā, pie /pers. L/ norādītiem apstākļiem, viņš satikās tieši ar /pers. N/.

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu aizstāvības viedokli, ka tiesa nepamatoti ar policijas darbinieku liecībām, kuri piedalījās speciālās izmeklēšanas eksperimentā, pamatoja /pers. N/ vainu. Turklāt nepamatota ir aizstāves atsauce uz Augstākās tiesas 27.05.2015. spriedumu lietā Nr.SKK-325, jo tur iet runa par policijas darbinieku liecību, par operatīvās darbības pasākumos iegūtajām ziņām par faktiem, izmantošanu, apsūdzētā vainīguma pierādīšanā, proti, ka policijas darbinieku liecības, par operatīvos pasākumos iegūtām ziņām par faktiem nav pierādāms apsūdzētā vainīgums. Dotajā gadījumā netika veiktas operatīvās darbības, bet gan speciālais izmeklēšanas eksperiments. Tiesas kolēģija nepievienojas aizstāves viedoklim, ka minētais Augstākas tiesas viedoklis attiecas ari uz speciālo izmeklēšanas eksperimentu. Operatīvās izmeklēšanas darbības tiek veiktas līdz kriminālprocesa ierosināšanai, savukārt speciālās izmeklēšanas eksperiments tiek veikts jau ierosinātā krimināllietā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka liecinieku – policijas darbinieku /pers. D/ un /pers. S/ liecības ir pieļaujams pierādījums lietā, tas ir izmantojams /pers. N/ vainas pierādīšanā.

Liecinieki /pers. D/ un /pers. S/ ir personas, kas redzēja noziedzīgo nodarījumu 2018.gada 3.jūlijā. Minēto liecinieku liecības apstiprina /pers. A/ tikšanos ar /pers. N/ minētā dienā, konkrētā laikā un vietā, to, ka /pers. N/ nodeva narkotikas /pers. A/ un saņēma naudu no pēdējā, kuru bija iedevis /pers. L/ narkotisko vielu iegādei.

Minētie liecinieki ir nopratināti pirmās instances tiesas sēdē. Viņi ir brīdināti par krimināatbildību.

Tiesas kolēģija nekonstatē, ka policijas darbinieki - /pers. D/ un /pers. S/, būtu ieinteresēti tieši vai netieši konkrētajā lietā.

Viņu liecības apstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā.

Tiesas kolēģija nesaskata pamata neticēt liecinieku /pers. D/ un /pers. S/ liecībām.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti ir izslēgusi pamatoti no pierādījumu loka sarunu ierakstus apskates protokolus, kurus veikusi inspektore/pers. M/ (1.sēj. 59.-63.lpp, 2.sēj. 127.-134.lpp.), jo tie nav pieļaujami pierādījumi Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas izpratnē.

Pirmās instances tiesa norādīja, lai arī sarunu ierakstu apskates protokoli izslēdzami no pierādījumiem, tiesa atzina, ka pats sarunu ierakts ir pieļaujams pierādījums un izmantojams pierādīšanā. Tiesa atsaucās uz Kriminālprocesa likuma 143.panta trešajā daļā noteikto, ka skaņu un attēlu ierakstā fiksētā informācija uzskatāma par pilnīgāku salīdzinājumā ar rakstveidā fiksēto informāciju. Šāds tiesas pamatojums, tiesas kolēģijas ieskatā, nav apliecinājums sarunu ieraksta atzīšanai par nepieļaujamu pierādījumu apsūdzētā vainīguma pierādīšanā.

Ievērojot to, ka minētais skaņu ieraksts ir veikts speciālās izmeklēšanas gaitā un ir veikts pret /pers. A/, turklāt tas satur /pers. A/ un /pers. L/ sarunu, tiesas kolēģija uzskata, ka arī pats skaņu ieraksts nav izmantojams pierādīšanā, jo tas nav pieļaujams pierādījums Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas izpratnē.

No lietas materiāliem redzams (1.sējums 13.-18.lpp), ka 2018.gada 3.jūlijā apskatītas astoņas naudas zīmes ar nominālu vērtību 50 EUR, 20 naudas zīmes ar nominālu vērtību 20 EUR, 15 naudas zīmes ar nominālu vērtību 10 EUR, desmit naudas zīmes ar nominālu vērtību 5 EUR, kopā 53 naudas zīmes par summu 1000 EUR. No minētajām naudas zīmēm uz iezīmēšanu paredzētās trīs naudas zīmes ar nominālu EUR 50, trīspadsmit ar nominālu EUR 20, desmit naudas zīmes ar nominālu EUR 10 un divas naudas zīmes ar nominālu EUR 5.

No apskatītām naudas zīmēm, no vienas puses, noņemtas gaismas kopijas.

Minētie naudas līdzekļi EUR 1000 apmērā nodoti /pers. L/ kā speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam. (1.sēj. 20.lpp.)

Aizturot 2018.gada 3.jūlijā apsūdzēto /pers. N/, viņa personas kratīšanas laikā atrastas un izņemtas Eiropas Centrālās bankas naudas zīmes ar kopējo summu 1100 EUR (1.sējums 168.lpp), izņemtās naudas banknotes apskatītas (1.sējums 169.-172.lpp), kuru starpā bija naudas zīmes, kas bija nodotas /pers. L/.

Sekojoši augstāk minētais apliecina, ka pie /pers. N/ personas kratīšanas laikā izņemta tieši tā nauda, ko /pers. L/ nodeva /pers. A/ un kuru /pers. A/ nodeva /pers. N/ par narkotikām, kuras iegādājās /pers. L/. Turklāt pie /pers. N/ izņemtās, iezīmētās naudas zīmes pilnībā sakrīt ar tām naudas zīmēm, kas tika iezīmētas policijā. Minētais apliecina arī /pers. L/ liecību patiesumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 132.panta pirmo daļu par pierādījumu kriminālprocesā var būt eksperta vai revidenta atzinums par faktiem un apstākļiem, kuru rakstveidā sniedz konkrētajā kriminālprocesā iesaistīts eksperts vai revidents.

Tiesas kolēģija atzīst, ka 2018.gada 31.jūlija eksperta atzinums Nr./atzinuma numurs/ (2.sējums 60.-62.lpp) ir pieļaujams un izmantojams pierādījums lietā /pers. N/ vainas pierādīšanā. Ar minēto eksperta atzinumu ir konstatēts, ka iesniegtajos /pers. N/ abu roku plaukstu/pirkstu nomazgājumos ir konstatētas speciālo ķīmisko vielu maisījumu pēdas. Atrastās speciālo ķīmisko vielu maisījuma pēdas un naudas zīmju ķīmiskai apstrādei izmantotais speciālo ķīmisko vielu maisījums satur vienus un tos pašus komponentus.

Tiesas kolēģija nesaskata pamata apšaubīt minēto eksperta atzinumu.

Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātos Nr./numurs/ (1.sējums 150.lpp) ir konstatēts, ka veicot apsūdzētā urīna izmeklēšanu, atrasta tetrahidrokanabinola skābe; nomazgājumos no rokām atrasti amfetamīna grupas atvasinājumi, hašiša (marihuānas) kanabinoīdi; nomazgājumos no mutes atrasti hašiša (marihuānas) kanabinoīdi.

Šis Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir pielikums pie 2018.gada 3.jūlija Medicīnas pārbaudes protokola Nr./numurs/ narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai. Šis toksikoloģiskais rezultāts ir medicīniskā pārbaudes protokola neatņemama sastāvdaļa. Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu aizstāves viedokli, ka šis dokuments ar nosaukumu Ķīmiski toksikoloģiskais izmeklēšanas rezultāts ir izslēdzams no pierādījumu klāsta, jo to neveica eksperte /pers. H/, bet eksperts /pers. V/. Tiesas kolēģija uzskata, ka minētais aizstāvis viedoklis nav ne ar ko pamatots. Šī ekspertīze veikta atbilstoši Ministru kabineta noteikumos paredzētajai kārtībai, to ir veicis kompetents, sertificēts tiesu eksperts. Nav likumīga pamata izslēgt no pierādījumiem šo Ķīmiski toksikoloģisko izmeklēšanas rezultātu, tikai uz tā pamata, ka to nav veikusi /pers. H/.

Tiesas kolēģija nesaskata pamata apšaubīt Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātus Nr./numurs/.

Tāpat arī tas, ka /pers. N/ ir bijusi tieša saskare ar narkotiskajām vielām apstiprinās ar 2018.gada 28.septembra eksperta atzinumā Nr./numurs/ (pēc lietas materiāliem) (2.sējums 154.-157.lpp), kur secināts, ka amfetamīna grupas atvasinājumi, kas tika konstatēti nomazgājumos no apsūdzētā

rokām, varēja rasties pēc tiešas saskares ar amfetamīnu, metamfetamīnu vai citu šis grupas vielu. Hašiša (marihuānas) kanabinoīdi varēja rasties nomazgājumos no apsūdzēta rokam pēc tiešas saskares ar hašišu (marihuānu). Atzinumā norādīts, ka tieša saskare ar vielu notiek, piemēram, paņemot vielu, sverot vai iepakojot to, ka ari pēc citam darbībām ar vielu (arī turot rokas, berot, maisot u.tml.). Tāpat arī atzinumā norādīts, ka amfetamīna grupas atvasinājumi un hašiša (marihuānas) kanabinoīdi nevarēja rasties nomazgājumos no apsūdzētā rokām pēc kontakta ar iepakojumu, kura vielas bija iepakotas, ja iepakojums nebija bojāts, kā ari pēc īslaicīga kontakta, proti, pēc sarokošanās ar personu, kurai bijis kontakts ar vielām, vai pēc saskares ar kādu priekšmetu vai virsmu, kuriem pirms tam bija pieskarusies persona, kurai bijis kontakts ar šim vielām. Amfetamīna grupas atvasinājumi un hašiša (marihuānas) kanabinoīdi varēja rasties nomazgājumos no rokam pēc tāda veida darbībām, kuru laikā notiek tieša saskare ar vielām, piemēram, vielu paņemšana, svēršana, iepakošana u.tml. darbības. Atzinumā norādīts, ka amfetamīna grupas atvasinājumi nomazgājumos no apsūdzēta rokām varēja saglabāties vidēji 6-24 stundu laika pēc pēdējās tiešās saskares ar šīs grupas vielām. Hašiša (marihuānas) kanabinioīdi varēja saglabāties nomazgājumos no rokam vidēji 6-24 stundu laika pēc pēdējās tiešās saskares ar hašišu (marihuānu).

Būdama nopratināta pirmās instances tiesas sēdē eksperte /pers. H/ uzturēja savu eksperta atzinumu. Tiesas kolēģija atzīst, ka eksperte /pers. H/ ir devusi izsmeļošas atbildes uz procesa dalībnieku, tostarp, aizstāves, uzdotajiem jautājumiem dotā atzinuma sakarā. Eksperte /pers. H/ pamatoja savu atzinumu, norādīja uz metodēm un izmantotajiem materiāliem, uz kurām balstīts viņas atzinums.

Apstiprināja, ka apsūdzētā tiešais kontakts ar narkotikām izriet no pētījumiem.

Tiesas kolēģijai nav pamata neticēt ekspertes /pers. H/ liecībām.

Tiesas kolēģija neatzīst par pamatotu aizstāves viedokli, ka /pers. H/ atbildēja uz jautājumiem, kuri skar pēdu rašanās iemeslus, kas neietilpst viņas kompetencē.

Tiesas kolēģija nekonstatē, ka eksperta atzinums pārsniedz ekspertes /pers. H/ kompetenci. Eksperte /pers. H/ ir sertificēta, viņa ir eksperte specialitātē "Ķīmiski toksikoloģiskā izpēte narkotisko, psihotropo un toksisko vielu, spirta un tā homologu un aizvietotāju noteikšanā". Eksperte /pers. H/ tiesas sēdē apstiprināja, ka tiešā kontakta noteikšanas kritēriji izveidoti ņemot vērā pētījumus un atzinumus, tiek sniegts vadoties no metodēm, kas apstiprināti Tiesu ekspertu padomē.

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas viedoklim, ka eksperte /pers. H/ ir izdarījusi ķīmiski toksikoloģisko ekspertīzi, kas atbilst viņas sertifikātam un nav likumīga pamata apšaubīt ekspertes /pers. H/ ekspertīzes atzinumu, jo tas atbilst Kriminālprocesa likuma 203.panta otrās daļas prasībām.

Tiesas kolēģija neatzīst par pamatotu aizstāves viedokli par atzinumā doto atsauci uz dokumentiem, kas nekādi neattiecas uz veikto pētījumu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka minētais eksperta atzinums apstiprina apsūdzētā /pers. N/ vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Visas augstāk minētās ekspertīzes vērtējamas kopsakarā ar visiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, kas atzīti par attiecināmiem un pieļaujamiem attiecībā uz /pers. N/.

Tiesas kolēģija nepiedod ticamību /pers. A/ liecībām par viņa parādu /pers. N/, jo tās ir pretrunā ar liecinieka /pers. L/ liecībām un tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem.

N o /pers. L/ liecībām viennozīmīgi izriet, ka viņš ar /pers. A/ sazinājās pa telefonu, tieši nolūkā iegādāties narkotikas- amfetamīnu (100gr amfetamīna) un par konkrētu cenu- 1000 EUR. /pers. A/ norādīja, kur tieši braukt pēc šīm narkotikām, norādīja uz vietu, kur būs slēpņi ar minētām narkotikām.

Atbraucot uz konkrētu /pers. A/ norādīto vietu, /pers. A/ pateica /pers. L/, ka šeit atnāks cilvēks, kurš taisīja slēpņus, kurš arī ieradās, atbrauca ar velosipēdu. Norādīja, ka šo cilvēku bez grūtībām var atpazīt, kurš taisīja slēpņus, jo viņš pats visu redzēja un kuru arī atpazina pēc fotogrāfijā,. /pers. A/ satikās ar šo cilvēku, aizgāja uz slēpni, atgriezās pie viņa (/pers. L/) ar narkotikām iepakojumos. Naudu par narkotikām deva pa daļām /pers. A/, kā pateica /pers. A/, kurš tālāk to nodeva /pers. N/ par narkotikām. Redzēja, ka /pers. A/ gāja pie tā vīrieša ar velosipēdu un viņš no zemes paņēma iepakojumus ar narkotikām un atdeva /pers. A/, bet /pers. A/ šos iepakojumus iedeva viņam. Tā bija trīs reizes. Sekojoši /pers. L/ apstiprināja narkotiku iegādi tieši no /pers. N/ un naudas nodošanu /pers. A/ par narkotisko vielu iegādāšanos viņam, kuras pēdējais atdeva /pers. N/ par šīm vielām. /pers. L/ ir arī atpazinis /pers. N/ un apstiprinājis savas liecības liecību pārbaudē uz vietas. /pers. L/ arī apstiprināja, ka pats /pers. A/ viņam teica, ka cilvēks ar velosipēdu taisa slēpņus priekš viņa.

Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. A/ versija par zagtas mantas pārdošanu /pers. L/ ir sadomāta versija nolūkā palīdzēt /pers. N/ izvairīties no kriminālatbildības, kā arī pašam izvairīties no kriminālatbildības.

Turklāt par viņa parādu /pers. N/, /pers. A/ tiesas kolēģijai nevarēja paskaidrot, kāpēc par to nav liecinājis pirmstiesas izmeklēšanā, būdams vairākkārt nopratināts.

Pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus un izvērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir izdarījusi pamatotus un pareizus secinājumus, ka apsūdzētais /pers. N/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka ir pierādīts, ka /pers. N/ neatļauti iegādājās un glabāja, psihotropās vielas realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja psihotropās vielas personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, lielā apmērā.

Ir pierādīts, ka apsūdzētais devās uz tikšanos ar /pers. A/ un pēc tikšanās ar /pers. A/ atgriezās ar apsūdzībā norādītām vielām, tas ir, /pers. A/ ieguva tās no apsūdzētā, kuru /pers. A/ pa daļām nodeva /pers. L/, proti, to realizēja, sekojoši ir pierādīts, ka /pers. N/ un otra persona (/pers. A/) ar saskaņotām darbībā, iegādājās apsūdzībā norādīto vielu tālākai tās realizācijai.

Apsūdzībā norādītas vielas, līdz to nodošanai pa daļām /pers. A/, tālākai nodošanai /pers. L/, atradās /pers. N/ valdījumā, jo viņš ar tām rīkojās un deva tās pa daļām /pers. A/ tālākai nodošanai /pers. L/. Novērtējusi iegūtos pierādījumus, tiesa pamatoti secināja, ka apsūdzētais iegādājās apsūdzībā norādīto vielu tālākai pārdošanai, jo uz to norāda viņa saskaņotās darbības ar /pers. A/.

Tiesas kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas viedokli, ka ir pierādīts, ka apsūdzētajam un /pers. A/ bija kopīgs nodoms realizēt /pers. L/ psihotropās vielas, uz to norāda apsūdzētā un /pers. A/ saskaņotās darbības, fakts ka pie apsūdzētā atrasta iezīmētā nauda un uz rokām bijušas psihotropo vielu pēdas.

Apsūdzētā /pers. N/ darbības ir pareizi kvalificētas. Apsūdzētā vaina ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīta, pārbaudot visus kriminālprocesā iegūtos faktus un ziņas par faktiem to kopumā un savstarpējā saistībā. Ir konstatētas visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Tiesas kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas atzinumu, ka nav pamata atzīt, ka naudas līdzekļi, kas izņemti no /pers. N/, iegūti likumiskā kārtībā, šie naudas līdzekļi un tie ir konfiscējami kā noziedzīgi iegūti un tiesas kolēģija pievienojas tiesas dotajam pamatojumam.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. N/ pirmās instances tiesa pamatoti ņēma vērā Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi un 46.pantā noteiktos soda noteikšanas principus, tas ir, ņēma vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi.

Saskaņā ar krimināllikuma 7.panta piekto daļu apsūdzētais izdarījis sevišķi smagu noziegumu, tas izdarīts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību. Ar šo noziedzīgo nodarījumu veicināta nelikumīga narkotisko vielu aprite.

Apsūdzētais vairākkārt sodīts, tostarp bija sodīts par noziegumu narkotiku apritē.

Tiesas kolēģija ņēma vērā apsūdzētā lomu noziedzīgā nodarījumā.

Nosakot sodu apsūdzētajam tiesa ir ņēmusi vērā to, ka apsūdzētā apgādībā ir nepilngadīgs bērns, ka viņš uztur citus sievas bērnus, kā arī apsūdzētā veselības stāvokli, ka ir hroniska saslimšana (4.sēj.42., 166.lpp., 2.sēj. 143., 143., 148., 159.lpp), ka no 2019.gada 9.jūnija apsūdzētais strādā, policijas kontroles laikā pārkāpumi nav konstatēti.

Atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu tiesa nekonstatē. Šādus apstākļus arī nekonstatē tiesas kolēģija.

Pirmās instances tiesa pamatoti par atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1., 11. un 12.punktu atzina to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, tas izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ un atrodoties narkotiku reibumā. Tiesa ir pamatojusi savu viedokli par nosakāmo brīvības soda apmēru un papildsoda mēru.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti noteikusi sodu apsūdzētajam brīvības atņemšanas veidā, kā arī atzīst, ka noteiktais soda mērs par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir samērīgs ar izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību, kā arī papildsoda mēra tiesas kolēģija atzīst par atbilstošu apsūdzētā izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un personībai.

Tiesas kolēģija uzskata, ka situācijās, kad par sevišķi smagiem noziegumiem, kurus raksturo augsta bīstamības pakāpe un par kuriem tiek noteikts nepamatoti mīksts sods, acīmredzami netiek sasniegts Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiek pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītājiem ierobežojumiem un ciešanām tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un kaitējumam, un šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildei, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne arī citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ņemot vērā sevišķi smaga nozieguma raksturu un kaitīgumu, /pers. N/ personību, to, ka nav konstatēti atbildību mīkstinošo apstākļi, bet ir konstatēti trīs atbildību pastiprinoši apstākļi, ka agrāk sodīts noziegumu narkotisko vielu apritē, tiesas kolēģija neuzskata, noteikto brīvības atņemšanas sodu par bargu, līdz ar ko nesaskata pamata soda mīkstināšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 26.novembra spriedumu daļā par /pers. N/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas.

/pers. N/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Nolēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilna nolēmuma pieejamības diena – 2021.gada 28.maijs.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ž.Vēvere

Tiesnese S.Amola

Tiesnese I.Vīgante